

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku Banku [...] Spółki Akcyjnej we [...] - jako wierzyciela hipotecznego i egzekwującego przy uczestnictwie M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. - jako właściciela nieruchomości lokalowej o założenie księgi wieczystej dla nieruchomości lokalowej wyodrębnionej z nieruchomości opisanej w księdze wieczystej i o dokonanie w nowo założonej księdze wpisów w dziale I i II oraz sprawy wszczętej z urzędu przy uczestnictwie M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. jako właściciela nieruchomości lokalowej, M. z siedzibą w R. - Księstwo Liechtenstein obecnie M. w likwidacji z siedzibą w R. - Księstwo Liechtenstein - jako wierzyciela hipotecznego, Banku [...] Spółki Akcyjnej we [...] - jako wierzyciela hipotecznego i egzekwującego i Gminy Miasto K.- jako wierzycielki hipotecznej - o wpis hipoteki przymusowej kaucyjnej łącznej w kwocie 27.958.907,50 zł na rzecz M. w likwidacji z siedzibą w R. - Księstwo Liechtenstein do księgi wieczystej lokalowej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 marca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania M. w likwidacji z siedzibą w R. - Księstwo Liechtenstein - jako wierzyciela hipotecznego
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 19 czerwca 2017 r., sygn. akt VII Ca .../17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; orzeka, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2017 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację uczestnika M. od postanowienia Sądu Rejonowego w K., w sprawie z

wniosku Banku [...] SA we [...], przy udziale „M.” spółki z o.o. w K. o założenie księgi wieczystej oraz o dokonanie w nowo założonej księdze wpisów w dziale I i II oraz w sprawie wszczętej z urzędu, przy udziale „M.” spółki z o.o. w K., M. z siedzibą w R. (Lichtenstein), Banku [...] SA we [...] i Gminy miasta K., o wpis hipoteki przymusowej, łącznej, kaucyjnej na rzecz M.

Uczestnik M..wniósł skargę kasacyjną, w której żądali uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

kc

aj